

Једна од незаобилазних тема у српским медијима претходних дана било је појављивање књиге под насловом "Истина о случају владике Артемија". По садржају ова књига представља зборник већ објављених саопштења владика Артемија и Атанасија, ту је и један допис владике бачког Иринеја, као и текстови познатих српских новинара и интелектуалаца о овом случају. И ништа више! Приређивачи ове књиге су мр Зоран Чворовић и мр Соња Спасојевић, два имена до тада потпуно непозната јавности, али из "фирме" која је честа новинарска муштерија. Дакле, основне чињенице везане за књигу "Истина о случају владике Артемија" указивале су да ће она после изласка из штампе проћи као многе друге публикације које обрађују црквену тему – остаће трајно непозната за већину незаинтересованих грађана Србије. Догађаји који су уследили били су потпуно супротни оваквим логичним предвиђањима, јер је ова мала књига подигла невиђену медијску буку, док се против приређивача, јавних анонимуса, покренула медијска харанга, која није забележена од Брозовог времена.

Књига "Истина о случају владике Артемија" започела је свој бурни живот још у малој провинцијској штампарији, у коју је, док су се сушила слова на њеним страницама, дошао "лопов" и узео књигу. Тај "разбојник" је и пре приређивача на енкаведеовски начин дошао до књиге, оглушујући се о речи Христове - "к

о не улази на врата у тор овчији него прелази на другом мјесту, он је лопов и разбојник" (Јн. 10. 1.). Опскурни штампар који шаље дојаве о књигама, и уз то штампа за наведену "фирму", новинарску муштерију, и свештеник тајни цензор - то су сцене, које су се, из времена највећих прогона православља (из доба Теофана Прокоповича и Петра Великог или Јосифа Висарионовича Стаљина), пренеле у демократску и слободну Србију на почетку XXI века. Када је цензор, и не гледајући садржај, у наслову књиге видео реч ИСТИНА уз име прогоњеног владике, почео је пред сведоцима (да ли је у ничеовском заносу моћи свештеник-правник заборавио на значај овог доказног средства?), у духу најбољих учитеља који су лечили народ од "опијума" званог религија, да прети приређивачима књиге. Сцена са разбојником и цензором се завршила, а већ првог јутра живота малене књиге, уследио је нови напад на приређиваче. Ректор Универзитета у Крагујевцу позива, по налогу Синода и администратора Епархије рашко-призренске умировљеног епископа Атанасија, поједине професоре Правног факултета да у најбољем духу "европске просвећености" изврше притисак на приређиваче "јеретичке "

књиге. Незаштићени асистенти, на почетку научне каријере, егзистенцијално везани за

Како је једна мала књига показала колико је Србија слободна

Пише: Зоран Чворовић
четвртак, 29 април 2010 00:49

установу у којој раде, подвргавају се систематској пресији, по методама успешно савладаним у времену "брозоморе". Врхунац овог својеврсног духовног линча, коме су изложена два асистента и њихове породице, уследио је у петак, 23. 4. 2010. године, после посете ректора Слободана Арсенијевића, као и декана и професора Правног факултета у Крагујевцу Предрага Стојановића и Ненада Ђурђевића, патријарху Српском г. Иринеју. Ректор Универзитета у Крагујевцу је тада изјавио, како је пренела на свом званичном сајту "Информативна служба СПЦ", да "добри односи између Универзитета и СПЦ не могу и не смеју бити нарушени самовољним и неодговорним иступима појединаца као што су јавни иступи мр Зорана Чворовића и мр Соње Спасојевић, асистената Правног факултета, који су се укључили у својеврсну кампању против легитимних одлука Светог Архијерејског Синода поводом ситуације у Епархији Рашко-Призренској "

. На изјаву ректора, како стоји на поменутом сајту, надовезао се декан Правног факултета проф. др Предраг Стојановић, речима: "да ниједан орган Универзитета и Правног факултета не стоји иза ставова које у јавности износе двоје поменутих асистената и од истих се јавно ограђује... " Разумљиво је да Ректор, гинеколог, не зна да својим иступима крши читав низ одредби Устава Републике Србије о секуларној држави и слободи мисли, савести и вероисповести (чл. 11 и чл. 43 Устава), али и чини кривично дело повреде равноправности, (чл. 128, ст. 2 К. З.), као и кривично дело злоупотребе службеног положаја (чл. 359, ст. 1 К. З.), јер својом изјавом наноси штету и повређује права двоје асистената. Међутим, несхватљиво је да професори Правног факултета не поштују наведене норме, већ као саучесници учествују у њиховом извршењу. Врхунац свега је понашање проф. др Ненада Ђурђевића, професора Облигационог и Спортског права, јер он, као неко ко предаје и Црквено право, најпре треба да зна шта значи принцип одвојености цркве од државе, као и то да једну од темељних европских вредности чини freedom of religion, ујемчена Конвенцијом за заштиту људских права и основних слобода од 1950. године. У овој инквизиторској хајци, нажалост, саучествује и невидљива рука из "Информативне службе СПЦ" која саставља оваква саопштења, иако су она противна предањској пракси уређивања односа државе и Православне цркве. Приређивачи књиге се, и после свега, надају да ће разумевање наћи управо код оних архијереја, који говоре о Хришћанској вери, као вери љубави, и који имају разумевање за све, за римокатолике, протестанте, муслимане, будисте и атеисте, а уз њих верујемо и за нас, "заблуделе" своје овце.

Шта су показале све ове епизоде из медијске приче "Истина о случају владике Артемија" ? Једна малена књига показала је колико је поље слободе у данашњој Србији и колико су чврста њена правна јемства. Још једном се видело да су због политичких интереса жртвовани, не владика Артемије, понајмање два асистента, већ слобода и право, као темељ једне државе. Крајње је време да се освестимо, и у српској држави и у Српској Цркви, јер гној из целог народног тела куља на све стране! Што се тиче приређивача књиге, они смирено, као правници, чекају реакцију тужилаштва, омбудсмана, Министарства просвете, и најзад Председника Републике.